

சதிவழக்கு சம்பந்தமான தீர்ப்பில் காந்தி நடந்து கொண்ட விதம், பிரிட்டிஷ் அரசோடு கள்ளக் காதல் கொண்டு உறவாடிய விசயங்கள் ஆகியவை சமீபகாலத்தில் கட்ட அம்பலமாகியுள்ளது. மத்தியப் பாராளுமன்றத்தில் வெடிகுண்டு வீசியதற்காகவும், லாலா லஜபதிராயை அடித்துக் கொன்ற பிரிட்டிஷ் போலீசு அதிகாரி சாண்டர்சைச் சுட்டுக் கொன்றதற்காகவும் பகத்சிங், ராஜ்குரு, சுகத்வே போன்ற தோழர்களுக்கு லாக்ஸ் சிறைச் சாலையிலே தூக்குத் தண்டனை காத்திருந்தது. இதே நேரத்தில் 1931 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் காலனி ஆட்சியின் தலைவனான இர்வின் என்பவனுக்கும் காந்திக்கும் இடையில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. (காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தம்)

இவ்வொப்பந்தப்படி "சுயராச்சியம்" சம்பந்தமான சில சரத்துக்களையும், "இந்தியாவின் நலன்களுக்குப் பாதுகாப்பான ஒதுக்கீடுகள்" எனச் சில லைசன்சீசு ர்திரூத்த ஒப்பந்தங்களும், காந்தியை பின்பற்றிச் சிறைச் சேற்றவர்களுக்குப் பொது மன்னிப்பும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் புரட்சியாளர்கள் ஒருவர் கட்ட விடுதலை செய்யப்படவில்லை.

இந்த ஒப்பந்தம் பகத்சிங், ராஜ்குரு, சுகத்வே ஆகியோரின் மரண தண்டனை பற்றி மௌனம் சாதித்தது. மாறாக, பலாத்காரக் குற்றங்களுக்காகவும், பலாத்காரத்ததைத் தண்டிய குற்றத்திற்காகவும் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் யாரும் விடுதலை செய்யப்பட மாட்டார்கள் என ஒப்பந்தம் திட்டவட்டமாகக் கூறியது. அது மட்டுமின்றி பசாவரில் மக்களைச் சூட மறுத்ததற்காக ஆயுள் தண்டனை அனுபவித்து வந்த க்ரக்காப் படையினர் எந்த பலாத்காரத்திலும் இறங்கவில்லை. அவர்கள் காந்தி கூறிய அகிம்சைத் தத்துவத்ததைத் தான் கடைப்பிடித்தனர். அவர்களுடைய விடுதலைக்கு இந்த ஒப்பந்தத்தில் இடமில்லை. காந்தி இதுபற்றிய கோரிக்கை கட்ட எழுப்பவில்லை.

பகத்சிங் மற்றும் தோழர்கள் தூக்கிலிடப்படுவதற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்பு காந்தி வெளிநாட்டு நிருபர்களுக்குப் பேட்டியளித்தார். "பகத்சிங் மீதும் இதரர் மீதும் விதிக்கப்பட்டுள்ள மரணதண்டனை, ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைக்கப்படுமா?" என ஒரு நிருபர் கேட்ட கேள்விக்கு "என்ன இக்கேள்வி கேட்காதிருப்பதே மலே. இதற்குமலே நான் ஒன்றும் கூறமுடியாது" எனக் கூறிய காந்தி அந்த ஒப்பந்தம் போடப்பட்ட முறையைப் பற்றி ரொம்பவும் சிலாகித்துப் பேசினார். "மூதலாவதாக, வசிராயின் விசேஷப் பொறுமையும், அளத்தற்கரிய உழைப்பும், சிறந்த குணமும் இன்றி இவ்வொப்பந்தம் முடிந்திருக்க மாட்டாதென நான் கூறவிரும்புகிறேன்... இதுபோன்ற ஒப்பந்தத்தைப் பற்றிய வரையில் வெற்றியடந்த கட்சி எதுவெனக் கூறவும் முடியாது; கூறுவதும் சிறந்ததன்று. ஏதாவது வெற்றி இரூக்குமாயின் அது இரூவரையும் சார்ந்ததே. காங்கிரசு ஒருபோதும் வெற்றியை நினதைத் ததில்லை." ஆம்; பிரிட்டிஷ் நலனோடு சாராத வெற்றியை இவர்கள் ஒருபோதும் நினதைத் ததில்லதான்!

காந்தி இரவின் காகித ஓப்பந்தங்களின் சரத்துக்களாகக் கண்டபஞ்சாப் மக்களும், ஏனைய இந்திய மக்களும் கொதிப்படைந்தனர். கராச்சியில் காங்கிரஸ் மாநாடு கூடும் அதனோளில் பகத்சிங் லாக்பூர் சிறைச் சாலையில் தூக்கிலிடப்பட்டார். ஆத்திரமூற்ற மக்கள் திரளிடமிருந்து காந்திக் கெதிரான ஆர்ப்பாட்டங்கள் கிளர்ந்தெழுந்தன. ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் கலந்துகொண்டனர். "பலர் அதன் தவறான அம்சங்களைக் கண்டித்தனர். மலேமும் தனிநபர் பயங்கரவாதத்தைக் கொண்டு காந்தியை அச்சுறுத்தினர்" என இரவினுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியவர் குறிப்பிடுகிறார். பகத்சிங், ராஜ்குரு, சுகத்வே ஆகியோரின் மரண தண்டனை விசயத்தில் காந்தியாரின் பங்கை மக்கள் நன்றாகவே அறிந்திருந்தனர். "மக்கள் காந்தியை உடனடியாக ஒழித்துக் கட்ட, பலாத்காரமாக நசுக்க ஆயத்தமாயிருந்தனர்" என இரவின் குறிப்பிட்டுள்ளார் **arl of Birhenhead P.305)**

மக்களுடைய அறியாமையைப் பயன்படுத்தி அதன்மேல் சவாரி செய்து கொண்டிருந்த காந்தியை அதே மக்கள் பலாத்காரமாக நசுக்கி எறியும் அளவுக்குச் சின்றுள்ளார்கள் என்றால் காந்தி எத்தகைய துரோகியாக இருந்திருக்க வண்டும். 1922 ஓத்தும்ழையாமனை இயக்கம், 1931 காந்தி இர்வின் ஓப்பந்தம் இதன்-மஹிம செய்த துரோகத்தகை காட்டிலும், பின்நாட்களில் காந்தி செய்த துரோகம் என்றென்றும் ஏகாதிபத்திய அபிமை நாடாய் இந்தியா இருப்பதற்குப் பலமான கால்களோளாய் அமனை துவிட்டன.